

Wiel & Deal
gewoon op kamers

Petitie

'Jongeren tussen wal en schip'

Geef ons de kans om te studeren!

Petitie

Jongeren met een beperking tussen wal en schip integrale financiering en beleid nodig

Wij;

Wiel&Deal, (Iederin, Wij Staan Op!, LSVB, Hoezo Anders

Constateren dat:

Jongeren met een lichamelijke of psychische beperking of chronische ziekte willen net als andere jongeren gewoon meedoen. Dit mogelijk maken is een verplichting vanuit het recent van kracht geworden VN-verdrag voor de rechten van personen met een handicap en is ook de doelstelling van het participatiebeleid van de overheid. De recente veranderingen in de regelgeving voor zorg en onderwijs bewerkstelligen echter het tegendeel. De wijzigingen in diverse wetten cumuleren voor hen nadelig (zie bijlage). Hierdoor wordt studeren voor deze doelgroep onmogelijk.

Dit komt door:

Studiefinanciering: te laag en te versnipperd

Afgelopen jaar is het aantal studenten met een beperking die gaan studeren fors afgenomen door financiële problemen veroorzaakt door wijzigingen in Wajong en studiefinanciering en verhoging van de eigen bijdragen in de zorg;

De nieuwe individuele studietoeslag voor studenten met een beperking varieert per gemeente (tussen de 42 en 340 euro) terwijl de extra kosten voor deze studenten minimaal 350 euro per maand bedragen.

Gebrek aan kennis en mogelijkheden voor maatwerk

De informatievoorziening en voorlichting door decanen en mentoren voor studenten met een beperking is beperkt en veelal onvolledig of niet correct.

De toegankelijkheid en bruikbaarheid van schoolgebouwen en ICT is onvoldoende voor studenten met een beperking.

Er zijn onvoldoende flexibele leerroutes en te weinig aanpassingen mogelijk in toetsing en examinering.

Stages en werk: geen ondersteuning

Veel studenten kunnen hun HBO studie niet afronden omdat ze geen stageplek kunnen vinden.

Het vinden van een betaalde baan is vaak onmogelijk. Deze groep valt buiten het sociaal akkoord waarbij is afgesproken 100.000 banen bij het bedrijfsleven en 25.000 bij de overheid te creëren. Ze blijven dus lang zitten met een grote studieschuld.

Wij verzoeken:

Voldoen aan het VN-verdrag voor de rechten van personen met een beperking. Hierin staat dat de overheid de toegankelijkheid van onderwijs moet waarborgen en studenten met een beperking dezelfde studiekansen moet geven als studenten zonder beperking.

Om dit te bereiken stellen we de volgende maatregelen voor:

Financiën:

Voor jongeren met een beperking komt een aparte financiering (niet versnipperd over verschillende instellingen en organisaties) waardoor zij dezelfde inkomsten en kosten hebben als studenten zonder beperking en geen studieschuld opbouwen die ze niet meer kunnen terugbetalen. De uitvoering wordt centraal uitgevoerd door één organisatie. De meest voor de hand liggende organisatie hiervoor is DUO.

Kennis en ondersteuning:

Op elke universiteit en hogeschool wordt in samenwerking met de gemeente (voor voorzieningen en zorg) één punt opgezet waar alle kennis, kunde en doorzetmacht aanwezig is om voor studenten met een beperking de randvoorwaarden om succesvol te kunnen studeren te kunnen regelen.

Stages en werk

Met Overheid, MKB en VNO/NCW worden afspraken gemaakt over stages en werkplekken voor mensen met een beperking die niet horen bij de 125.000 groep. De overheid stelt voor deze groep begeleiding ter beschikking en garandeert de no-risk polis voor werkgevers.

Betrokkenheid ervaringsdeskundigen

Ervaringsdeskundigen worden door Overheid en onderwijsinstellingen betrokken bij de opzet en uitvoering van beleid en de ondersteuning van studenten met een beperking.

Ervaringsverhalen

Pieter

Pieter is een student van 22 jaar. Hij is slechthorend. Hij wilde graag met een paar vrienden van de middelbare school in een huis. Ze kunnen goed tolken. Dit leek zijn vrienden ook een leuk idee. Vervolgens gingen ze op zoek naar een geschikt huis. Het was erg lastig om een geschikt huis te vinden. Het was of te duur of niet geschikt voor Pieter. Tijdens deze zoektocht keek Pieter ook naar andere mogelijkheden om te gaan wonen. Na vele malen van het kastje naar de muur te zijn gestuurd door gemeente en woningcorporatie, werd hij gewezen op Wiel&Deal. Hij werd door hen geïnformeerd over alle stappen die hij moest zetten om een samen een geschikt studentenhuis te kunnen huren. Dat was een hele waslijst. Gelukkig wisten zij de weg en namen zij deels het overleg met gemeente en woningcorporatie over van Pieter. Hierdoor lukt het om toch samen met zijn vrienden in een studentenflat een kamer te krijgen.

Maaïke

Eind 2006, Maaïke zit in HAVO 4 van de Monnikskap in Nijmegen, wordt het tijd om na te denken over het vervolg na het halen van haar diploma. Alhoewel de school niet zeker weet of een HBO-opleiding bij haar past, gaat Maaïke toch naar een open dag in Groningen, waar haar ouders op dat moment wonen. Na de open dag is Maaïke enthousiast over twee opleidingen Logopedie en Sociaal Juridische Dienstverlening. Maar eigenlijk wil ze niets liever dan Logopedie. Ze schrijft zich dan ook in voor de verplichte toelatingstest. Een paar weken later is het zover; de dag van de toelatingstest is aangebroken. Helaas eindigt deze test voor Maaïke in een confronterende nachtmerrie. De examinatoren kunnen duidelijk niet door haar zwaar lichamelijke beperking heen kijken. De nadruk wordt gelegd op de sectoren waarin Maaïke niet zou kunnen werken. Maar Maaïke kijkt veel liever naar wat ze binnen het vak logopedist wel zou kunnen. Maar ze is zo overstuurd dat ze de kracht niet meer heeft om er iets tegen in te brengen.

Aan het einde van HAVO 4 heeft Maaïke besloten welke studie ze gaat volgen. Ze besluit zich te richten op Sociaal Juridische Dienstverlening. Ze meldt zich aan en op 1 september 2008 is haar eerste schooldag. Docenten doen gedurende haar studie ontzettend hun best om Maaïke in staat te stellen haar studie te kunnen volgen. Maar simpel is het niet en ook niet altijd leuk. Het gebouw is niet overal goed toegankelijk en de lokalen vol met tafels en stoelen. Daarnaast reist Maaïke het eerste jaar met de taxi omdat ze nog geen rijbewijs heeft en de bus niet toegankelijk is. Hierdoor mist ze de aansluiting met klasgenoten en is eenzaam. Maar de studie bevalt haar erg goed. Halverwege het derde jaar is het tijd om stage te gaan lopen. Maaïke was al heel lang van plan om naar een geschikte stage te gaan zoeken. De school gaf echter aan dat ze nog wel kon wachten. Net voordat het eerste kwartaal van het collegejaar om is gaat ze zoeken. Uiteindelijk wordt het heel spannend of ze het op tijd redt. Dankzij het goede netwerk van familie en kennissen heeft ze in december een stagebedrijf gevonden die het aandurft om haar aan te nemen. Daarvoor heeft ze al minimaal 5 sollicitaties gehad waarbij ze is afgewezen. Veel bedrijven lijken het eng te vinden om een rolstoelgebonden stagiaire aan te nemen. Maaïke heeft het naar haar zin op haar stage en na 10 maanden rond ze deze met goed gevolg af.

Bob: 'Heb ik eindelijk een leuke en geschikte opleiding gevonden, blijkt studeren voor mij onbetaalbaar te zijn. Weet iemand nog fondsen of zo die ik kan aanschrijven. Dit kunnen mijn ouders niet betalen'.

Els: 'Ik wist niet wat ik allemaal moest regelen als ik ga studeren. En al helemaal niet hoe duur alles is. Ik moet nu zelf mijn ziektekosten betalen, de eigen bijdrage voor de zorg, eigen bijdrage voor de hulpmiddelen. Ik weet niet hoe ik dit allemaal moet betalen. Gelukkig hebben mijn ouders gespaard en kunnen ze voorlopig bijspringen, want ik heb door mijn beperking geen energie voor een bijbaan naast mijn studie'.

Moeder van Anna: 'Ondanks de krappe arbeidsmarkt heb ik al 2 jaar een meer dan fulltimebaan; Alle voorbereidingen treffen voor het op kamers gaan en studeren van Anna. Niemand weet wat je moet regelen en waar je moet zijn, ook de decanen niet. In onze gemeente hadden ze ook nog nooit van die extra studietoelage gehoord die ze kunnen toekennen'.

Kees: 'Wat een uitkomst dat Wiel&Deal alles rondom wonen en andere handicap gerelateerde zaken van mij overneemt en mij wees op de studietoelage van de gemeente. Hou ik tijd over voor mijn studie en bier drinken met vrienden.'

Pieter: 'Ben ik eindelijk in de kantine zijn alle broodjes kroket al uitverkocht'. Het zou fijn zijn als de liften gewoon naast de trappen zijn en ik met mijn studiegenoten samen naar de kantine kan gaan.

Simone: 'De tafels in het lokaal staan zo dicht op elkaar dat ik altijd vooraan moet zitten. Mijn vriendinnen kunnen onder les stiekem whatsappen met hun vriendje. Als ik dat doe word ik meteen betrapt. Dat is toch niet eerlijk? Waarom kunnen ze niet wat meer ruimte creëren tussen alle rijen? En als je dan toch bezig bent: maak van de trapjes in de kantine een hellingbaan.

Mere: 'Een roosterwijziging die geldt voor dezelfde dag is voor mij een nachtmerrie. Taxi bellen zodat ze me later van school naar huis rijden, Wendy bellen dat ze niet om 16.00 uur op de stoep staat om mijn kamer schoon te maken en als laatste de volgende dag half slapend op school zitten omdat dit een veel te lange dag wordt voor mij. Morgen aan Karel vragen of hij namens mij de roostermaker wil bellen om zijn geheugen op te frissen.

Frank: 'Morgen een kop theedrinken met Carlijn. Nee dat is niet mijn geliefde. Zij coördineert alle studenten die voor mij werken en betaald worden uit mijn PGB. Even praten hoe de zorg gaat en of er nog dingen anders moeten. Hopelijk rij ik deze keer niet over haar tenen. Heb niet heel veel tijd bedenk ik nu, moet nog leren voor Bestuursrecht...'

Suzanne: 'Tijdens de introductieweek ben ik lid geworden van een fantastische studentenvereniging. Twee weken geleden hadden ze een welkomstborrel. Kwam ik daar en wat zag ik als eerste? Een trap van 5 treden voor de deur.... En geloof me: een elektrische rolstoel op je rug binden is niet verstandig.'

Cumulatie van negatieve effecten veranderingen in wet- en regelgeving

Studiefinanciering: Geen Wajong, geen bijbaan, hoge schuld

De invoering van het leenstelsel heeft er (mede) voor gezorgd dat het aantal studenten met een beperking, dat is gaan studeren, met 18% gedaald in het HBO en 15% in het WO. Veranderingen in wet en regelgeving hebben er de afgelopen jaren voor gezorgd dat de inkomsten van studenten met een beperking zeer fors zijn gedaald en hun kosten sterk zijn gestegen.

Door de wijzigingen in de Wajong in 2010 en 2015 komen jongeren, die vanaf hun geboorte of jeugd een handicap hebben, niet meer in aanmerking voor een Wajong uitkering. Zij vallen nu onder de normale studiefinancieringsregelingen. Wel kunnen zij in aanmerking komen voor een individuele studietoelage van de gemeente. Voorwaarde is dat ze geen vermogen hebben. De gemiddelde hoogte van de studietoelage is 120,- euro per maand, maar verschilt sterk per gemeente. Een bijbaan is voor studenten met een beperking lastig te krijgen en vraagt vaak te veel energie. Hierdoor loopt de studieschuld snel op als je ouders niet of minimaal kunnen bijdragen.

Zorg: onbetaalbaar en niet passend bij het leven van een jongere

Jongeren met een beperking zijn in het algemeen afhankelijk van zorg vanuit de WMO (HH, begeleiding en voorzieningen) en vanuit de ZVW (ziektekosten en V&V). De eigen bijdragen zijn inmiddels zo hoog geworden dat dit van een studenten- of minimuminkomen niet meer te betalen is. Ook niet als ouders bijspringen. Zeker niet als daar nog studiekosten bijkomen of als je als jongere nog een keer iets anders wilt dan achter de geraniums zitten. Daarnaast hebben instanties, zoals gemeenten, minder financiële ruimte om maatwerkvoorzieningen te leveren. In plaats daarvan worden er steeds meer algemene voorzieningen verstrekt die niet passen bij het leven van een student. Vooral begeleiding en ondersteuning tijdens studie en activiteiten buitenshuis worden hierdoor moeilijker te organiseren en financieren. Voor deze jongeren kan een PGB een hulpmiddel zijn. Echter worden er steeds minder PGB's verstrekt. Daarnaast moeten indicaties opnieuw worden aangevraagd wanneer een jongere moet verhuizen om te kunnen gaan studeren, het is dan altijd maar de vraag of de jongere hetzelfde krijgt als voorheen.

Onderwijs: beperkte blik en maatwerk onmogelijk

In het hoger, middelbaar en lager onderwijs ligt de nadruk op het samen naar school gaan. Middelbare scholen en instellingen voor hoger onderwijs moeten ervoor zorgen dat zij alle leerlingen/studenten de juiste steun kunnen bieden. Dat proberen ze ook wel maar de oplossingen moeten wel passen binnen hun eigen kaders en regels. Die laten veelal weinig ruimte voor het bieden van maatwerk. Daardoor is vaak ook simpel maatwerk als bijvoorbeeld een aanpassing in het rooster of een extra (noodzakelijke) tentamenkans, niet mogelijk.

Decanen en mentoren hebben weinig oog voor studie gerelateerde problemen. Waar ze het bij buitenlandse studenten normaal vinden dat ze ook moeten helpen om woonruimte te vinden, een taalcursus te regelen en studenten wegwijs te maken in het Nederlandse studie

en leefsysteem, beperken ze zich bij studenten met een beperking tot tentamentijd, roosters en een locker op bereikbare hoogte. Om studenten met een beperking succesvol hun studie te laten afronden, hebben ze vaak ook steun nodig in de randvoorwaarden eromheen. Zorg, wonen, voorzieningen, vervoer, geld, alles moet opnieuw worden ingeregeld. Dat is ingewikkeld en vraagt heel veel tijd en energie die studenten met een beperking over het algemeen maar beperkt beschikbaar hebben.

Schoolgebouwen: nog steeds beperkt toegankelijk

Ook zijn veel schoolgebouwen nog steeds slecht toegankelijk. Zelfs de toegankelijkheid van nieuwe schoolgebouwen is onder de maat. Lokalen zijn vaak alleen via enorme omwegen te bereiken, en studieruimtes en kantines zijn vaak creatief vormgegeven met veel hoogteverschillen en slechte akoestiek. Hierdoor is, vaak, het meedoen met studiegroepjes en het leggen van contact onmogelijk.

Stages: vinden van stageplek geeft veel problemen

Bij de alle HBO-opleidingen zijn stages een belangrijk onderdeel van de studie. Zonder een stage kunnen studenten hun studie niet afronden. Voor veel studenten met een beperking blijkt het heel moeilijk te zijn om een geschikte stageplek te vinden waardoor zij hun studie niet kunnen afronden. Onderwijsinstellingen vinden het veelal de verantwoordelijkheid van de student zelf om deze plek te vinden en bieden weinig ondersteuning. Werkgevers zijn erg huiverig om studenten met een beperking een stageplek te bieden.

Wonen: onbetaalbaar, niet te vinden

Wiel&Deal heeft geconstateerd dat het bij veel gemeenten onduidelijk is hoe je aan een rolstoelgeschikte studentenkamer komt. Gemeente en corporaties weten vaak niet om te gaan met de vraag naar een aangepaste studentenkamer. Deze jongeren komen vaak in een doolhof van bureaucratie terecht en worden veelal van het kastje naar de muur gestuurd door gebrek aan kennis en overzicht bij de sociale teams en de woningcorporaties. Daarnaast zijn de eisen om te wonen in een woning die past bij je inkomen de laatste jaren sterk aangescherpt (Passend toewijzen). Aangepaste kamers zijn vaak nieuwer en duurder. De gemiddelde huurprijs is sterk afhankelijk van de stad waar iemand gaat studeren. Voor een kamer in Groningen betaal je al snel 500,- euro per maand. In de Randstad ligt dit bedrag hoger. Alleen studenten die ouder zijn dan achttien en aangewezen zijn op een rolstoelwoning kunnen wel huurtoeslag krijgen.

Werk: buiten alle regelingen - hoge drempel bij werkgevers

Het huidige kabinet heeft het 125.000 banenplan (Sociaal Akkoord) gelanceerd om ervoor te zorgen dat ook mensen met een beperking weer kunnen participeren in de samenleving. Mensen met een arbeidsbeperking die in staat zijn om het minimumloon te verdienen, de groep waar we het hier over hebben, valt niet onder de doelgroep. Werkgevers geven de prioriteit aan het invullen van de 125.000 banen en zijn erg huiverig om de doelgroep die hier buiten valt met een beperking in dienst te nemen. Voor deze jongeren zijn geen extra ondersteunende (financiële) maatregelen en is geen begeleiding

Studeren met een beperking

Financiën op een rij

Uitgaven gemiddelde student volgens het Nibud.

Het Nibud heeft een overzicht gemaakt van de gemiddelde uitgaven en inkomsten van studenten. Dat is een mooie basis voor het maken van een begroting.

Uitgaven gemiddelde student: 1100 euro.

- Huur: 366 euro [1]
- Boodschappen: 161 euro
- Studieboeken en -benodigdheden: 57 euro
- Vervoer (naast de OV-kaart): 55 euro
- Ontspanning, uitgaan en sport: 144 euro
- Kleding en schoenen: 47 euro
- Zorgverzekering: 106 euro gemiddeld voor basisverzekering
- Telefoon: 26 euro
- Collegegeld per maand 165

Extra kosten studenten met een beperking (2016)

Voor studenten met een beperking komen daar veel kosten bij.

- Duurdere zorgverzekering en de eigen bijdrage van 385 euro per jaar, Een duurdere verzekering door bijvoorbeeld aanvullende verzekering voor fysiotherapie gemiddeld 110,- euro per maand. Als de beperking van de jongere op de chronische lijst staat worden de eerste 9 behandelingen voor 75% vergoed, Daarna hangt het af van de polis maar vaak worden ook 75% van de kosten vergoed.
- Eigen bijdrage CAK (20 euro per maand)
- Niet vergoed ziekte gerelateerde kosten zoals extra reiskosten, medicijnen en hulpmiddelen die niet worden vergoed, extra voedingskosten en hogere woonlasten.
- Duurdere kamer omdat veel handicaps extra eisen aan de kamer stellen. Gemiddeld is de huur 150,- euro hoger.

Financiering studiekosten voor studenten met een beperking

Een gemiddelde student verdient ruim 300 euro per maand bij. Dat is voor de meeste studenten met een beperking niet mogelijk. Studeren kost al energie genoeg en bijbanen die passen bij de beperking zijn niet makkelijk te vinden.

De ouderlijke bijdrage is voor studenten zonder beperking gemiddeld 196,- euro per maand. De helft van de studenten (hbo en wo) leent gemiddeld 400,- euro per maand (Nibud). Van de eerstejaarsstudenten heeft een kwart al een rentedragende lening aangevraagd. Een eerstejaars student leent gemiddeld 320,- euro per maand en heeft na zo'n vier jaar studieschuld van minimaal 15.360 euro (excl. rente).

Kortom: als ouders gemiddeld bijdrage en de student normaal leent dan nog is er minimaal ca 400 euro per maand extra nodig om de extra kosten en het niet erbij kunnen werken te kunnen compenseren.

Meer informatie

Op de site van Handicap en Studie staat een goed overzicht van alle veranderingen in de studiefinanciering voor jongeren met beperking en hoe de financiering nu is geregeld.

http://www.handicap-studie.nl/1_107_Verlenging_studiefinanciering_en_studietermijn.aspx

Hier staat ook wanneer je in aanmerking komt voor extra studiefinanciering via de gemeente. Je moet niet in staat zijn om met een fulltime baan het minimumloon te kunnen verdienen (lijkt op het criterium waarmee je al dan niet een Wajong uitkering krijgt).

Op deze site is ook informatie te vinden over de verschillen in de bedragen per gemeente.

http://www.handicap-studie.nl/89_524_Forse_verschillen_individuele_studietoelage.aspx

Pitch

Bedankt dat ik hier mag toelichten waarom studenten met een lichamelijke beperking tussen wal en schip vallen. Ik ben Maaïke Kersten, 27 jaar, woon in Groningen en ik kom namens Wiel&Deal. Deze stichting is 10 jaar geleden opgericht toen wij merkten hoe ingewikkeld het is om net als studenten zonder een beperking, gewoon te gaan studeren en te genieten van het studentenleven.

In 2010 heb ik met een pitch met het idee voor Wiel&Deal de zorgvernieuwingsprijs van 75.000 euro gewonnen. Ik ben nu net zo zenuwachtig terwijl zo'n geldprijs er vandaag niet in zit, vandaag kost alleen maar geld.

Wiel&Deal

Het doel van Wiel&Deal is: ervoor zorgen dat studenten met een beperking zo gewoon mogelijk kunnen studeren. En dat de voorwaarden om dat te doen verbeteren. We proberen overheden en onderwijsinstellingen te laten zien wat er anders moet en kan. Individuele studenten helpen we door hen te motiveren om te gaan studeren. Door hen te steunen in het oplossen van alle problemen die ze tegen komen en door ze te helpen met het zoeken van een stage en baan.

Probleem

Door de huidige politieke en maatschappelijke ontwikkelingen is de positie van studenten met een beperking de afgelopen jaren echter niet beter maar veel slechter geworden. Studeren voor studenten met een beperking is nu eigenlijk onmogelijk geworden.

Dat is de reden dat Wiel&Deal hier vandaag is om de petitie 'tussen wal en schip' aan te bieden aan uw commissie. Vanwege de tijd ga ik vandaag in op twee punten hieruit te weten geld en baankansen. Voor de overige punten wil ik verwijzen naar de petitie.

Geld

Toen ik ging studeren had ik nog recht op een Wajong-uitkering die samen met een normale financiële bijdrage van mijn ouders voldoende was om op kamers te gaan en te gaan studeren.

Alle wijzigingen in wet- en regelgeving zorgen er nu voor dat een student met een beperking hogere uitgaven en lagere inkomsten heeft. Wij merken vanuit Wiel&Deal dat wanneer iemand geen ouders heeft die 1000 euro per maand kunnen bijdragen het onmogelijk wordt om te gaan studeren en op kamers te gaan. In dit boekje hebben we het huishoudboekje van een student met een beperking gezet. De wijzigingen in de Wajong - studiefinanciering - eigen bijdrage in de zorg - hoogte van de studietoeslag cumuleren allemaal negatief op het inkomen. De extra kosten bedragen minimaal 350 euro terwijl de extra studietoeslag van de gemeente nu varieert van 42 tot 340 euro.

Baankans

Natuurlijk kunnen ook deze jongeren lenen. Maar die lening is dan veel hoger dan voor studenten zonder een beperking en de kans dat ze die ooit nog kunnen terug betalen is

bijna nihil. Hun baankans is nog steeds heel gering, ze kunnen veelal niet voltijds werken en hun zorgkosten zijn hoog.

Ze maken weinig kans op een baan omdat ze geen deel uitmaken van het 125.000 banenplan uit het sociaal akkoord.

Deze opeenstapeling van wijzigingen met negatieve gevolgen zorgt ervoor dat jongeren met een lichamelijke beperking steeds minder vaak gaan studeren en op kamers gaan wonen.

We hebben veel voorbeelden, die passen niet in deze korte tijd, maar staan wel in het boekje en op onze website.

Wat moet er gebeuren?

Het moet voor jongeren met een lichamelijke beperking mogelijk zijn om op kamers te gaan, een studie te volgen en dit met net zoveel mogelijkheden en kansen als een gemiddelde student.

Welke concrete stappen kunnen worden genomen om dit te bereiken?

Voldoen aan het VN-verdrag voor de rechten van personen met een beperking. Hierin staat dat de overheid de toegankelijkheid van onderwijs moet waarborgen¹ en studenten met een beperking dezelfde studiekansen moet geven als studenten zonder beperking.

Concrete stappen om dit te kunnen bereiken zouden volgens ons zijn: Voor jongeren met een beperking een aparte financiering ontwikkelen. Deze onderbrengen bij één organisatie bijvoorbeeld DUO. Breng daar ook een cliënt ondersteuningsfunctie in onder die studenten helpen met alle andere bureaucratie zolang die er nog is.

Daarnaast is het zaak dat de overheid, MKB, VNO, NCW afspraken maken om ook voor jongeren met een beperking die buiten de doelgroep van de banenafspraken vallen de baankans te vergroten.

Ik sluit graag af met een hartenkreet: geef studenten met een beperking evenveel kansen en mogelijkheden om te genieten van het studentenleven en een baan te vinden. Betrek bij het maken van beleid ervaringsdeskundigen. Wij denken altijd graag mee.

¹ Artikel 24
Onderwijs

1. De Staten die Partij zijn erkennen het recht van personen met een handicap op onderwijs. Teneinde dit recht zonder discriminatie en op basis van gelijke kansen te verwezenlijken, waarborgen Staten die Partij zijn een inclusief onderwijssysteem op alle niveaus en voorzieningen voor een leven lang leren en wel met de volgende doelen: a. De volledige ontwikkeling van het menselijk potentieel en het gevoel van waardigheid en eigenwaarde en de versterking van de eerbiediging van mensenrechten, fundamentele vrijheden en de menselijke diversiteit; b. de optimale ontwikkeling door personen met een handicap van hun persoonlijkheid, talenten en creativiteit, alsmede hun mentale en fysieke mogelijkheden, naar staat van vermogen; c. Het in staat stellen van personen met een handicap om effectief te participeren in een vrije maatschappij
5. Artikel 24 lid 5:
De Staten die Partij zijn waarborgen dat personen met een handicap, zonder discriminatie en op voet van gelijkheid met anderen, toegang verkrijgen tot algemeen universitair en hoger beroepsonderwijs, beroepsonderwijs, volwasseneneducatie en een leven lang leren. Daartoe waarborgen de Staten die Partij zijn dat redelijke aanpassingen worden.

Wiel & Deal

gewoon op kamers

Vragen of meer weten:

Website: www.wielendeal.nl

Facebook: Wielendeal

E-mailadres: info@wielendeal.nl

Telefoon: 06-54704713 of 06-55748589

De activiteiten van Wiel&Deal zijn mede mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van Fonds Nuts Ohra

Wiel&Deal is de winnaar van de Zorgvernieuwingsprijs 2010